

fiden indkom der her til Nigsbagen et Andragende, der fremhævede, at det var meget uheldigt, at nogle Fiskere spærrede Udløbet af Fjorden ud til Rattegattet. Da nu Enhver let forstaar, at det ikke kan være Forpagteren af Østersfiskeriet og Løsegaardene, som har lagt denne Sperring 5 $\frac{1}{2}$ Mil fra Fiskegaardene, da det maa være hans Fordel, at Lagene og Ørrederne have fri Indgang, maa det have været Beboere fra Omegnen, som have tiltroet sig Net til at fiske paa Midtstrømmen. Og ser man disse gamle Papirer efter, bliver det ogsaa en tvivlsomt, hvorvidt denne Net strækker sig. Derfor dette nu var et enkelt Tilfælde her i Danmark, hvad jeg her har nævnt, kunde man slaa sig tiltaals, men det vilde være en stor Misforstaaelse at tro dette. Det er et Forhold, som gjentager sig næsten overalt i Danmark. Vi have fiskerifagligtige Steder dels i Fjorde og Havet og dels i Vaer. Nu er det imidlertid saa, at mange Ciere maaste i tidligere Dage have drevet Fiskeriet der, men mange Steder har der aldrig været lagt Fiskerestaber ud, og nogle Enkelte have fundet sig i, at der fiskebes af Andre paa det Terrain, som muligvis tilkom disse Gaardeiere og Proprietærer, medens Andre forbyde det, uagtet de aldrig bruge Fiskeriet paa store Strækninger, navnlig i Fjordene og andre fiskerige Pladser. Nu kunde det endda være, hvad det være vilde, dersom de Vedkommende vidste, hvor langt den paagjældende Ciers Net strakte sig, men det er der ikke noget Mennefte i Verden, der veed, end ikke Cieren selv. Jeg kjennder Exempler paa, og det kan af Indberetningerne ifjor ses klart, at Ingen veed, hvor vidt Fiskeriet strækker sig, eller overhovedet, hvorvidt denne Net eksisterer eller ei. Det er et Forhold, tror jeg, som er en væsentlig Hindring for Fiskeriet. Det er yderst uheldigt, dersom Fiskere en Stjonne Dag fiske paa Strækninger, hvor de ere udsatte for at faae deres Garn tagne bort. Jeg kjennder et Exempel for nogle Aar siden fra Viborg Amt, hvor en Mand tog, jeg husker ikke, om det var eet eller to Garn bort fra nogle Fiskere, der ikke vare saa velhavende, at de mente at kunne indlade sig paa en Proces med Manden, men fandt sig i, at Vedkommende tog dette Garn og førte det bort for at lægge det op paa sit Loft, hvor det formodentlig den Dag idag ligger. Det er ikke saa lidt, saadanne to Garn med Pøle og øvrige Tilbehør; men at de fleste undgaa at benytte Rettergangsveien, tror jeg kan være forstaaeligt nok. Jeg kjennder et Exempel paa, at Forholdene have været saa forfælede fra gamle Dage, at man har ført en Proces derom, som nu har været i 5 Aar. Den svæver endnu for Øiesteret. Det er ikke

opmuntrende. Jeg tror, at Staten kommer til at tage disse uheldige Forhold i sin Haand og afgjøre dem paa en eller anden Maade til Fordel for Fiskerne. Det er disse Bemærkninger, jeg skal tillade mig ved første Behandling. Jeg tror, at disse to Spørgsmaal ikke tidligere have været berørte ved en første Behandling, medens der er fremkommet Antydninger om dem i Betænkningerne. Navnlig er det blevet udtalt af Udvalget, at det vilde være heldigt, om Staten tog disse Spørgsmaal i sin Haand og søgte at ordne dem paa en eller anden Maade. Selvsjælgelig vilde det efter min Opfattelse være uret at tage Fiskeriet bort uden Erstatning til de Paagjældende; men jeg tror, at mange Steder hviler denne Net paa et daarligt Grundlag, og derfor vil det ikke blive saa vanskeligt at faae disse Spørgsmaal løste. Med Hensyn til selve Forslaget skal jeg kun bemærke, at det jo væsentlig er det samme som ifjor, og de enkelte Forslag fra Udvalgets Betænkning, som Regjeringen har taget noget Hensyn til og gennemført i Lovforslaget, ere Forbedringer. Jeg antager, at der vil blive nedsat et Udvalg, og at dette Udvalg saa ikke behøver at arbejde til Klaffen 2 om Matten, saaledes som den ærede Formand for Udvalget ifjor (Beth) oplyste, at vi gjorde ifjor. Jeg tror nu rigtignok, at det kun var enkelte Gange, og det var, da Tiden begyndte at nærme sig til, at man skulde have noget praktisk Udbytte af Sessjonen. Det skal imidlertid siges til Formandens Ros, at uagtet han vistnok selv var en Modstander af Lovforslaget, ledede han dog Arbejdet paa en saadan Maade, som jeg vil ønske, at den fremtidige Formand vil lede det; thi saa ville vi nok kunne faae Noget ud af Sagen. Hermed skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Overveielse; jeg haaber, som sagt, at det gaar i Udvalg.

Indenrigsministeren (Steel): Saa vidt jeg skjønner, er Fiskeriloven ikke længere istand til at vedligeholde nogen livlig Opmærksomhed i dette Thing, og det er ikke saa besynderligt, naar man tænker paa, hvor mange Behandlinger den har været Gjenstand for, hvor mange lange, omhyggelig gennemtænkte og udarbejdede Foredrag vi have hørt om denne Gjenstand. Det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) udtalte sig om, hvad Betydningen og Meningene kunde være deraf, at Regjeringen i dette Forslag kun havde gjort to Forandringer, som vel vare Forbedringer, men som kun vare en ringe Del af de Forbedringer, som vare foreslaaede i den af Udvalget afgivne foreløbige Betænkning. Og det ærede Medlem havde fuldkommen Ret i, hvad han der antydede, at dette ikke maatte betragtes som nogen Uvillie fra Regjeringens Side til at optage Sagen netop paa samme Standpunkt, hvorpaa den laa ifjor, og hvor det ingenlunde var saa, at Regjeringen var